

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – BB v. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

(Věc C-166/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Uznávání odborných kvalifikací – Směrnice 2005/36/ES – Článek 1 a čl. 10 písm. b) – Odborné kvalifikace získané v několika členských státech – Podmínky získání – Absence dokladu o dosažené kvalifikaci – Články 45 a 49 SFEU – Pracovníci – Svoboda usazování“)

(2021/C 338/08)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: BB

Další účastník řízení: Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, a konkrétně její článek 1 a článek 10 písm. b) musí být vykládány v tom smyslu, že se nepoužijí na situaci, kdy osoba žádající o uznání odborné kvalifikace nezískala doklad o dosažené kvalifikaci, který ji v domovském členském státě kvalifikuje k výkonu regulovaného povolání.
- 2) Články 45 a 49 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že v situaci, kdy dotčená osoba nemá doklad osvědčující její odbornou kvalifikaci farmaceuta ve smyslu přílohy V bodu 5.6.2 směrnice 2005/36, ve znění směrnice 2013/55, ale odborné dovednosti v tomto oboru nabyly jak v domovském členském státě, tak v hostitelském členském státě, příslušné orgány hostitelského státu musí v případě, že jim byla předložena žádost o uznání odborné kvalifikace, posoudit tyto dovednosti a porovnat je s dovednostmi požadovanými hostitelským členským státem pro přístup k povolání farmaceuta. Odpovídají-li tyto dovednosti těm, které vyžadují vnitrostátní předpisy hostitelského členského státu, je tento stát povinen je uznat. Pokud naopak z tohoto srovnávacího přezkumu vyplýne, že rovnocennost mezi těmito dovednostmi je pouze částečná, má hostitelský členský stát právo požadovat po dotyčné osobě, aby prokázala, že získala chybějící znalosti a kvalifikaci. Je na příslušných vnitrostátních orgánech, aby případně posoudily, zda znalosti získané v hostitelském členském státě konkrétně v rámci praxe mohou sloužit k prokázání, že dotčená osoba získala chybějící znalosti. Pokud z uvedeného srovnávacího přezkumu vyplynou podstatné rozdíly mezi obsahem odborné přípravy absolvované žadatelem a odbornou přípravou požadovanou v hostitelském členském státě, mohou příslušné orgány uplatnit vyrovnávací opatření k vyrovnání těchto rozdílů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 230, 13.7.2020.